

Αφωνότεροι των ιχθύων και απραγέστεροι των βατράχων

Δημήτρης Νατσιός

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

«Γαλή εισελθούσα εις χαλκέως εργαστήριον την εκεί κειμένην ρίνην περιέλειχε. Συνέβη δε, εκτριβομένης της γλώττης, πολύ αίμα φέρεσθαι. Η δε ετέρπετο υπονοούσα τι του σιδήρου αφαιρείσθαι μέχρι παντελώς απέβαλε την γλώτταν».

Και σε νεοελληνική απόδοση:

«Μια γάτα μπήκε στο εργαστήριο ενός σιδηρουργού και άρχισε να γλείφει μια λίμα. Η γλώσσα της όμως τρίφτηκε κι άρχισε να τρέχει πολύ αίμα. Αυτή ευχαριστιόταν, νομίζοντας ότι κάτι βγαίνει από το σίδηρο, ώσπου έχασε την γλώσσα της». (Αισώπου μύθοι, εκδ. «ΕΞΑΝΤΑΣ», σελ.96). Μπήκε και η πατρίδα μας – η γάτα – κάποτε στο εργαστήριο της Ευρώπης με τα σίδηρα, τα σφυριά και τα αμόνια, στο εργοτάξιο της ανθρώπινης αλαζονείας.

Της πέταξαν μια λίμα-προγράμματα, επιδοτήσεις και τον βρόχο των δανείων. Και άρχισε να την γλείφει. Και ετέρπετο, ηδονιζόταν. Νόμιζε ότι ήταν αλλότρια, ξένα, πλούσια περισσεύματα των Φραγκογερμανών. Έπινε όμως το αίμα της, το αίμα των αγέννητων, το αίμα των νεκρών. Και έχασε την μυλιά της, την γλώσσα της, τα τσιβαϊρικά της. Έμεινε άλαλη, αναξιοπρεπής, άλογη και παράλογη.

Βρυχώνται οι Τούρκοι. Απειλούν, χλευάζουν, προσβάλλουν, συκοφαντούν, διεκδικούν. Από τον ανώτατο ηγέτη τους αυτά και όχι από κάποιον αντιπεριφερειάρχη της ανατολίας. Τι απαντά το καθ'ημάς... ασκέρι και ο σκαληνός σερασκέρης του; Τίποτε. Αφωνότερος των ιχθύων και απραγέστερος των βατράχων.

Λύκοι, γκρίζοι και λυσσασμένοι, απέναντι. Ιχθύες και βατράχια από δω. Τι συμπεραίνει ο κοινός νους; Ότι κάποια στιγμή οι λύκοι θα ορμήξουν. Παρήγορο το γεγονός ότι το αξιόμαχο των Τούρκων ουδέποτε δοκιμάστηκε απέναντι σε οργανωμένο στρατό. Ύαινες και λαφυραγωγοί μια ζωή. Απαρήγορο το γεγονός ότι το αξιόμαχο των Ελλήνων υπονομεύτηκε τα τελευταία χρόνια από τις ειρηνόφιλες σειρηνωδίες κλεφτοκατσικάδων. Και προσοχή! «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί» και όχι οι

ειρηνόφιλοι.

Ψιλά γράμματα αυτά για την περιρρέουσα ημιμάθεια. Ατάραχος, γαλήνιος άκουσε ο Γερο-Κολοκοτρώνης την απόφαση για καταδίκη σε θάνατο. Ούτε κατάρες ούτε κραυγές ούτε φοβέρες. Μόνο «μνήσθητί μου Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου». Ήταν ειρηνοποιός. Καταδικάζονται λήσταρχοι και εγκληματίες και σκούζουν και τσιρίζουν και μυξοκλαίουν για το κακό που τους βρήκε, όντας τόσο «καλοί άνθρωποι», όπως βεβαιώνουν, σπαραξικάρδια, οι συμβίες τους. Ειρηνόφιλοι άνθρωποι...

Σκότωσαν, άνανδρα, οι Αλβανοί το “γαλανόλευκο παιδί” της Βορείου Ηπείρου. (Όπως κάποτε στην Κύπρο, τα ξαδέρφια τους οι Αγαρηνοί, τον Ισαάκ και τον Σολωμό). Τους γνωρίσαμε στην ιστορία ως Τουρκαλβανούς. Μ’ αυτούς κυρίως, πολεμούσαμε το ’21 και όχι με τους χοντροκέφαλους Τούρκους. Ανύπαρκτοι στους Βαλκανικούς Πολέμους, περίμεναν την έκβασή τους για να χιμήξουν. Μάζεψε τους μπέηδες τους το ευρωπαϊκό εργαστήριο ραδιουργίας και τους έκανε κράτος-παρία.

Τους ξανασυναντήσαμε το ’40, όταν καμιά 15αριά τάγματά τους πίσω, στα οπίσθια των Ιταλών, πυροβολούσαν τις λάσπες και τις βελανιδιές της Πίνδου. Με τους Γερμανούς, οι Τσάμηδες, συμμορίες από μαχαιροβγάλτες και βιαστές, κατασκότωναν και καταλήστευαν τον εμπερίστατο Ελληνισμό της Ηπείρου. Ξεκουμπίστηκαν για να γλιτώσουν το κρέμασμα.

Τώρα απαιτούν αποζημιώσεις. Τι να πει κανείς; Τουρκαλβανοί... Τι απαντούν οι ημέτεροι; Τίποτε. “Το χωριό καίγεται και η γριά λαμπροχενίζεται” όπως γράφει ο Μακρυγιάννης. Οι θεσμοί! Τι θα πουν οι θεσμοί! Οι δεσμοί. (Καλός και ο αρχιεπίσκοπος. Από μητροπολίτης Αθηνών, μητροπωλητής. Συμφωνίες με τους αθέους και ευχαριστίες, δίνοντάς τους “αέρα” και λόγο να πανηγυρίζει το εκκλησιομάχο κοπάδι τους. Το μόνο που δεν μας είπε είναι να ψηφίσουμε τον κ. Τσίπρα).

Βγήκε ο Ράμα, ο ναρκέμπορος, την επαύριον της δολοφονίας του ωραίου Έλληνα, είπε τα εμετικά του. Εδώ; Άφωνη, λόγω γλωσσοτομίας, η «υπεύθυνη ηγεσία της χώρας». Αν ζούσε ο Καραϊσκάκης θα τους φορούσε το «βρακί της Κατερίνας». (Ο «σταυραετός της Ρούμελης», που έκανε τύμβους με τα κομμένα κεφάλια των Τουρκαλβανών στο Δίστομο και την Αράχοβα, έσερνε μαζί του ένα γυναικείο παλιόβρακο, γνωστό σε όλα τα παλληκάρια του με τ’ όνομα «το βρακί της Κατερίνας».

Το φορούσε στους κιοτήδες, τους φοβητσιάρηδες, τις σαπιοκοιλίες. Όποιον του το φορούσε τον περιφρονούσε και η οικογένειά του, ήταν άτιμος και προδότης. Σήμερα δεν θα έφτανε το ένα. Θα έπρεπε να απευθυνθεί σε βιοτεχνία εσωρούχων για να καλύψει τις ανάγκες και την ζήτηση).

Προδίδουν και τους προδότες οι Σκοπιανοί. (Τελικά ποιος ήταν ο πρωτεργάτης, ο εμπνευστής της συμφωνίας ή καλύτερα ο εκτελεστής, γιατί η σύλληψη έγινε εκτός; Σ’ αυτές τις περιπτώσεις η απάντηση δόθηκε πριν από 2500 χρόνια. «Εν αμίλλαις πονηραίς αθλιώτερος ο νικήσας»). Δεν τηρούνται τα συμφωνηθέντα στις Πρέσπες.

Το «μακεδονικό έθνος» των νεοκομιτατζήδων, δόξη και τιμή, περνά στο σύνταγμά τους. Τι απαντούν οι «κωφοί και άλαλοι» των Αθηνών; Τίποτε. Οργανώνουν συνέδρια ανόμων και παρανόμων, επιτροπές εμπειρογνομόνων, τα οποία θα απαλείψουν από τα σχολικά βιβλία τις ενοχλητικές-«εθνικιστικές»-αναφορές.

Τι άραγε και πώς θα το αναθεωρήσουν; Στο βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ’ Δημοτικού υπάρχει κεφάλαιο με τίτλο: «Από τον ελληνοτουρκικό Πόλεμο του 1897 στον Μακεδονικό Αγώνα» (σελ. 178-181). Το κεφάλαιο συνοδεύεται από μια εικόνα του Παύλου Μελά και από περιληπτικό τίτλο όπου διαβάζουμε: «Μακεδονικός Αγώνας ονομάζεται η ένοπλη σύγκρουση των Ελλήνων και Βουλγάρων ανταρτών στο χώρο της Μακεδονίας την περίοδο 1904-1908». (Δυστυχώς δεν υπάρχει πουθενά η φράση «η Μακεδονία ήταν είναι και θα είναι ελληνική»).

Τώρα με την...εθνοκάθαρση, τι θα γραφτεί; «Ο βορειοελλαδίτικος αγώνας ήταν σύγκρουση Ελλήνων και βορειομακεδόνων»; Μήπως “ο αγώνας στην Ευρωπαϊκή Οθωμανική Αυτοκρατορία”; Μήπως “ο αγώνας ανατολικά των Ιωαννίνων και δυτικά της Ξάνθης”; Μήπως «βόρεια της Λάρισας και νότια των Σκοπίων;” Με τον Παύλο Μελά τι θα κάνουν; Με τον Δραγούμη, τον Καραβαγγέλη, τον καπετάν Κώτα που φωτογραφίες τους συνοδεύουν το κεφάλαιο; Θα τους εξαφανίσουν; Θα βάλουν φωτογραφία του Κοτζιά και την γελοία σκιάθα του, να αγκαλιάζει τον Δημητρώφ;

Σβήνει η ιστορία, το αίμα; Όχι, άλλοι θα εξαφανιστούν! (Από τώρα, αν ακούει κανείς, πρέπει να ετοιμάσουμε μικρό, ευσύνοπτο βιβλιαράκι, για παιδιά Δημοτικού κυρίως, με τίτλο« Ο Μακεδονικός Αγώνας: η δόξα της Ελλάδας» Θα βρεθεί τρόπος να φτάσει στα χέρια των Ελληνοπαίδων). Ελπίζω-κατάντια είναι αυτό- να αντιδράσουν οι Σκοπιανοί της Επιτροπής και να βγει από τα βιβλία Γλώσσας της ΣΤ ΎΔημοτικού -(τετρ.Εργασιών, β' τεύχος, σελ. 39) – η τρισάθλια απεικόνιση με τον Μέγα Αλέξανδρο δίπλα στην Κοκκινοσκουφίτσα και τον Καραγκιόζη, η οποία συνοδεύεται από άσκηση, διά της οποίας προτρέπονται οι μαθητές “να γράψουν μια ιστορία αυτής της παράξενης συντροφιάς”.

Εμείς κρατάμε τον Μέγα Αλέξανδρο. Την Κοκκινοσκουφίτσα και τον Καραγκιόζη τους επιστρέφουμε στο υπουργείο Παιδείας. Θα τύχουν λαμπρής υποδοχής...

21.11.2018

Πηγή: [Μαχητής](#)